

ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬਨਾਮ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ) (3) ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ .
ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ 1965 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ
ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਾਂ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ
ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(38) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਵੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(39) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(40) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਨਤੀਜੇ
ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਣਦੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹਨ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ
ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ
ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮੋਹੰਤਾ ਜੇ.ਜੇ

ਜਸਬੀਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ
ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿ. ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1999 ਦਾ CWP ਨੰ. 6457

23 ਅਗਸਤ, 2001

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226—ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਜ਼ ਐਕਟ, 1951 —
ਐੱਸ. 29—ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ — ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ
ਰਹੀ ਹੈ — ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੁਝੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ — ਐੱਸ. 29 ਦਾ ਦਾਇਰਾ—
ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ /ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ -

(3) ਏਆਈਆਰ 1984 ਐਸਸੀ 1415

ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ-ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ
ਨਹੀਂ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਅਦਾ
ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਸਾਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਾ - ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮ ਦੀ
ਕਾਰਵਾਈ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵੈਧ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਉਪਲਬਧ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰੇ।— ਰੁਪਏ ਦੀ

ਲਾਗਤ ਅਵਾਰਡ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਿਟ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਨਿਰਮ ਨੂੰ 50,000

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 29 ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਬਕਾਏ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਗਿਰਵੀ/ਮੋਰਗੇਜ ਜਾਂ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਾਂ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਦੋਵਾਂ ਮਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 14 ਅਤੇ 20)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 29 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਰੋਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਆਦਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਬਕਾਏ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਜਨਤਕ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੌਕਾ ਛੱਡਣਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਟੈਕਸਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(ਪੈਰਾ 22)

ਸੁਨੀਲ ਚੱਢਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਆਰਐਸ ਰਾਏ, ਏ.ਡੀ.ਵੀ. ਗੌਤਮ ਦੇ ਨਾਲ

ਲਈ ਦੱਤ ਐਡਵੋਕੇਟ,- ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1

ਰੋਹਿਤ ਆਹੁਜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ। ਨੰ. 2

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.(ਓਰਲ)

(1) ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਦੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਕਿ "ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਪ੍ਰਤੀਬੁਝੀਆਂ ਸਮੇਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ" " ਗਿਰਵੀ/ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਟ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ " ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ? ਇਹ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ।

(2) ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਕੁਝ ਤੱਥ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(3) ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਇਲ ਸੀਮੇਂਟਸ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਨੇ ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਇਕ

ਯੂਨਿਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤਿੰਨ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਸਰਜ਼ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਹਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2) ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 25 ਸਤੰਬਰ 1996 ਨੂੰ ਰੁ. ਕਰਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ 250 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ 30 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਬ੍ਰਿਜ ਲੋਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 31 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਰੁ. 2 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਵੱਡੇ ਗਏ ਸਨ। 9 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਕਮ ਮਿਲੀ। 35 ਲੱਖ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ 1997 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਥਿਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। 24 ਲੱਖ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ 259 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ ਗਿਆ।

(4) ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੋੜਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਘਟ ਗਈ ਸੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 11/21 ਮਈ, 1998 ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-1 'ਤੇ ਹੈ। ਪੱਤਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 8565 ਆਫ਼ 1998 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 12 ਜੂਨ, 1998 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। 15 ਜੂਨ, 1998 ਨੂੰ ਨਿਗਮ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋ ਮਕਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ।

(5) ਇਹ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਹੀ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦਾ ਭਰਾ ਹੈ। ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਮੀਤ ਸਿੰਘ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਮਕਾਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ 15 ਜੂਨ, 1998 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 15 ਜੂਨ, 1998 ਦੇ ਵਧੀਕ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਗਮ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ P 2 'ਤੇ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਤਹਿਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਕਿਉਂਕਿ 15 ਜੂਨ, 1998 ਦਾ ਆਰਡਰ 1998 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 8565 ਦੇ ਪੈਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। 15 ਜੂਨ, 1998 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੋਧੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੋਧ ਲਈ ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 23 ਮਾਰਚ, 1999 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹੁਕਮ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

(7) ਇੱਕ ਤੱਥ ਜੋ ਵਰਣਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨਾਂ ਸਮੇਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੌਰਾਨ 1998 ਦਾ ਦੀਵਾਨੀ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 13633 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 22 ਜੂਨ, 1998 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇਕ ਪਾਸੜ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਕਾਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ

ਚੱਢਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(8) 1998 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 8565 ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ 15 ਜੂਨ, 1998 ਦੇ ਹੁਕਮ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-2 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਗਾਰੰਟਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਧਾਰਾ 29 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਹਾਤਿਆਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(9) 'ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ' ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ/ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਦੌਰੇ ਦੌਰਾਨ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਥਾਣਾ ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਵਿਖੇ ਧਾਰਾ 406/420/34/ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਬਿਆਨ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਹਨ। ਇਹ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਯੂਨਿਟ ਅਤੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(10) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਚੱਢਾ ਨੇ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੂਸਰਾ, ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਐਸ ਰਾਏ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(11) ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲ ਹਨ:-

1. ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ?
2. ਕੀ ਹੁਕਮ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ?
3. ਕੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ? ਯੂਨਿਟ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?

ਸੰਬੰਧੀ—੧

, (12) ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1951 ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ

ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਬਕਾਇਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਬਕਾਏ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 29 ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਸ਼ਰਤੋਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕਿਸੇ ਕਿਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਨੂੰ "ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ/ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ/ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ:.

(13) ਸ੍ਰੀ ਚ.ਐਮ. ਚੱਢਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ 1 ਵਿਯੂ>1 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਯੂਨਿਟ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(14) ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਬਕਾਏ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਗਿਰਵੀ/ਗਿਰਵੀ ਜਾਂ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(15) ਸ੍ਰੀ ਚੱਢਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਾਰਾ 29 ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(16) ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ "ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ" ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਧੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(17) ਸ੍ਰੀ ਚਾ ਮਿਸਟਰ ਚੱਢਾ ਨੇ ਮੁੰਨਾਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ 2L ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

[] "ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਲੈਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ [ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ

ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾ ਕਰੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ *ਮਿਸ ਕੇ. ਟੀ. ਸੁਲੋਚਨਾ ਨਾਇਰ ਬਨਾਮ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (2) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਾ ਹੈ।" *ਥਰੇਸਿਮਾ ਵਰਗੀਸ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (3) ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(19) ਇਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਜੋ ਸ਼ਿਕਰ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਦੂਜੇ ਦੋ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦਾ ਭਰਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਚਿੱਤ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(20) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਜਾਂ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਦੋਵਾਂ ਮਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

ਸੰਬੰਧੀ-੨

(21) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1975 ਇਲਾਹਾਬਾਦ 416
- (2) ਏਆਈਆਰ 1992 ਉੜੀਸਾ 157
- (3) ਏਆਈਆਰ 1986 ਕਰਨਾਟਕ 222

ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(22) ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਪਰੀਜ਼ੂਅਲ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਆਦਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਬਕਾਏ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਜਨਤਕ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੌਕੇ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ' ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(23) ਸੈਸਰਜ਼ ਖਰਵੇਲਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ ਵਿੱਚ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (4)।

“ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਦੁਕਵੇਂ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਗਮ ਨੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਕਿਸਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਦਯੋਗ ਨੇ ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਕਦੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਨਿਗਮ ਨੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਦਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(24) ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਚਾਰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਵਜੋਂ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ 1998 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 8565 ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ।

(4) ਏਆਈਆਰ 1985 ਉੜੀਸਾ 153

ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨ।

(25) ਵਿਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਿਰਨਯਪ੍ਰਵਾ ਸਮੰਤਰੇ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)। ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਗਾਰੰਟਰ ਦਾ ਟਰੱਕ ਨਿਲਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ,

ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਾਰੰਟਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਸਲ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਵੇਚਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਹ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ।

(26) ਸੁਭਰੀ ਪੇਪਰਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (6) ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਨਿਗਮ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਥਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਆਪਹੁਦਰਾ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟਰ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(27) ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ 'ਸਟਰੇਟ ਜੈਕਟ' ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਫਾਰਮੂਲਾ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਟਾਲਣਯੋਗ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(28) ਇੱਕ ਤੱਥ ਜੋ ਵਰਣਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਜੋਂ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਸਾਲ 1997 ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ

- (5) ਏਆਈਆਰ 1995 ਉੜੀਸਾ ਆਈ
- (6) (1998-1) 118 PLR 77

ਜਸਬੀਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਲੇਟ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ
ਵਿਕਾਸ ਨਿਗਮ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

301

ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ. ਮਕਾਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਚੱਢਾ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਯੰਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ।

(29) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੰਬੰਧੀ—੩

(30) ਸ੍ਰੀ ਚੱਢਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰੇ ਤੋਂ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਹ ਬਾਕੀ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਗਮ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

(31) ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. ਸਾਲ 1997 ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 259 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਯੂਨਿਟ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਚੱਢਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 6,19,59,000.00 ਬਕਾਇਆ ਸੀ। 39 ਕਨਾਲ 19 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨੰਗੇ ਟੁਕੜੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। 56 ਲੱਖ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਖਬਾਰਾਂ 'ਚ ਚਾਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਛਪਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। 56 ਲੱਖ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀ ਗਈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਧ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਸਗੋਂ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਜਨਤਕ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(32) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤੀਜੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(33) ਸ੍ਰੀ ਚੱਢਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਦਲਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(34) ਅਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਅਨੁਚਿਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਏਜੰਸੀ ਤੋਂ ਮੋਟੀ ਰਕਮ ਲਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਯੂਨਿਟ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮੁੱਚੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਉਪਲਬਧ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਛੱਡਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(35) ਇਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਜੋ ਵਰਣਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 15 ਜੂਨ, 1998 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 1998 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 8565 ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 23 ਮਾਰਚ, 1999 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਰਡਰ

(36) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(37) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਹ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 50,000

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮੋਹੰਤਾ ਜੇ.ਜੇ

ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਣਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ , -ਜਵਾਬਦਾਰੀ

CWP ਨੰ. 2000 ਦੇ 8525

ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬਨਾਮ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ) (3) ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ . ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ 1965 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਜਾਂ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(38) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਵੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(39) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(40) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਣਦੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮੋਹੰਤਾ ਜੇ. ਜੇ

ਜਸਬੀਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

*ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ
ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿ. ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ*

1999 ਦਾ CWP ਨੰ. 6457

23 ਅਗਸਤ, 2001

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226—ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਜ਼ ਐਕਟ, 1951 — ਐੱਸ. 29—ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ — ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ — ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ — ਐੱਸ. 29 ਦਾ ਦਾਇਰਾ— ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ /ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ -

ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ-ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਸਾਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਾ - ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵੈਧ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਉਪਲਬਧ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰੋ— ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਅਵਾਰਡ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਿੱਟ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਨਿਗਮ ਨੂੰ 50,000

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 29 ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਬਕਾਏ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਗਿਰਵੀ/ਮੌਰਗੇਜ ਜਾਂ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਾਂ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਦੋਵਾਂ ਮਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 14 ਅਤੇ 20)

ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 29 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਰੋਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਆਦਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਬਕਾਏ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਜਨਤਕ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੌਕਾ ਛੱਡਣਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਟੈਕਸਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(ਪੈਰਾ 22)

ਸੁਨੀਲ ਚੱਢਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਆਰਐਸ ਰਾਏ, ਏ.ਡੀ.ਵੀ. ਗੌਤਮ ਦੇ ਨਾਲ

ਲਈ ਦੱਤ ਐਡਵੋਕੇਟ,- ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1

ਰੋਹਿਤ ਆਹੂਜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ। ਨੰ. 2

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਦੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਕਿ "ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਪ੍ਰਤੀਬੁੱਝੀਆਂ ਸਮੇਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ" " ਗਿਰਵੀ/ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਟ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ " ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ? ਇਹ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਇਸ

ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ।

(2) ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਕੁਝ ਤੱਥ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(3) ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਇਲ ਸੀਮੇਂਟਸ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਜਵਾਬਦਾਰਾ ਨੰਬਰ 2) ਨੇ ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਇਕ ਯੂਨਿਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤਿੰਨ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਸਰਜ਼ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਹਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2)। ਪ੍ਰੋਮੋਟਰਾਂ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 25 ਸਤੰਬਰ 1996 ਨੂੰ ਰੁ. ਕਰਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ 250 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ 30 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਬ੍ਰਿਜ ਲੇਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 31 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਰੁ. 2 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਵੱਡੇ ਗਏ ਸਨ। 9 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਕਮ ਮਿਲੀ। 35 ਲੱਖ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ 1997 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਥਾਸਿਡੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। 24 ਲੱਖ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ 259 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ ਗਿਆ।

(4) ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੋੜਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਘਟ ਗਈ ਸੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 11/21 ਮਈ, 1998 ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-1 'ਤੇ ਹੈ। ਪੱਤਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 8565 ਆਫ਼ 1998 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 12 ਜੂਨ, 1998 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। 15 ਜੂਨ, 1998 ਨੂੰ ਨਿਗਮ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋ ਮਕਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ।

(5) ਇਹ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰੋਮੋਟਰ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਹੀ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦਾ ਭਰਾ ਹੈ। ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਮੀਤ ਸਿੰਘ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਮਕਾਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ 15 ਜੂਨ, 1998 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 15 ਜੂਨ, 1998 ਦੇ ਵਧੀਕ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਗਮ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ P 2 'ਤੇ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਤਹਿਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਕਿਉਂਕਿ 15 ਜੂਨ, 1998 ਦਾ ਆਰਡਰ 1998 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 8565 ਦੇ ਪੈਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। 15 ਜੂਨ, 1998 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੋਧੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੋਧ ਲਈ ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 23 ਮਾਰਚ, 1999 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹੁਕਮ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

(7) ਇੱਕ ਤੱਥ ਜੋ ਵਰਣਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨਾਂ ਸਮੇਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੌਰਾਨ 1998 ਦਾ ਦੀਵਾਨੀ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 13633 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 22 ਜੂਨ, 1998 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇਕ ਪਾਸੜ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਕਾਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਚੱਢਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(8) 1998 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 8565 ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪੁਰਬਨਾ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ 15 ਜੂਨ, 1998 ਦੇ ਹੁਕਮ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-2 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਗਾਰੰਟਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 29 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਹਾਤਿਆਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(9) 'ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ' ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ/ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਦੌਰੇ ਦੌਰਾਨ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਥਾਣਾ ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਵਿਖੇ ਧਾਰਾ 406/420/34/ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਬਿਆਨ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਹਨ। ਇਹ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਯੂਨਿਟ ਅਤੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(10) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਚੱਢਾ ਨੇ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੂਸਰਾ, ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਐਸ ਰਾਏ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(11) ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲ ਹਨ:-

1. ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ?
2. ਕੀ ਹੁਕਮ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ?
3. ਕੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ? ਯੂਨਿਟ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?

ਸਬੰਧੀ—੧

, (12) ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1951 ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਬਕਾਇਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਬਕਾਏ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 29 ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕਿਸੇ ਕਿਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਨੂੰ "ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ/ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ/ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ:-

(13) ਸ੍ਰੀ ਚ.ਐਮ. ਚੱਢਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ 1 ਵਿਯੂ>1 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਯੂਨਿਟ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(14) ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਬਕਾਏ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਗਿਰਵੀ/ਗਿਰਵੀ ਜਾਂ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(15) ਸ੍ਰੀ ਚੱਢਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਾਰਾ 29 ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(16) ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ "ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ" ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਧੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(17) ਸ੍ਰੀ ਚਾ ਮਿਸਟਰ ਚੱਢਾ ਨੇ ਮੁਨੱਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ

(1) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ 2L ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(1) "> ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਲੈਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ [the] ਜ਼ਮਾਨਤ < us ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ *ਮਿਸ ਕੇ.ਟੀ. ਸੁਲੋਚਨਾ ਨਾਇਰ ਬਨਾਮ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (2) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਾ ਹੈ।" *ਥਰੇਸਿਮਾ ਵਰਗੀਸ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (3) ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(19) ਇਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਜੋ ਸ਼ਿਕਰ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਦੂਜੇ ਦੋ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦਾ ਭਰਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(20) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਜਾਂ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਦੋਵਾਂ ਮਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

ਸੰਬੰਧੀ-੨

(21) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1975 ਇਲਾਹਾਬਾਦ 416
- (2) ਏਆਈਆਰ 1992 ਉੜੀਸਾ 157
- (3) ਏਆਈਆਰ 1986 ਕਰਨਾਟਕ 222

ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(22) ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਪਰੀਜ਼ੂਅਲ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਆਦਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਬਕਾਏ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਜਨਤਕ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੌਕੇ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(23) ਸੈਸਰਜ਼ ਖਰਵੇਲਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ ਵਿੱਚ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (4)।

“ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਗਮ ਨੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਕਿਸਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਦਯੋਗ ਨੇ ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਕਦੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਨਿਗਮ ਨੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਦਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੀ।

(24) ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਚਾਰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਵਜੋਂ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ 1998 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 8565 ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ।

(4) ਏਆਈਆਰ 1985 ਉੜੀਸਾ 153

ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨ।

(25) ਵਿਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। *ਹਿਰਨਯਪ੍ਰਵਾ ਸਮੰਤਰੇ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)*। ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਗਾਰੰਟਰ ਦਾ ਟਰੱਕ ਨਿਲਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਾਰੰਟਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਸਲ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਵੇਚਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਹ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ।

(26) *ਸੁਭਰੀ ਪੇਪਰਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਡ, ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (6)* ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਨਿਗਮ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਥਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਆਪਹੁਦਰਾ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਡਿਵਾਲਟਰ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(27) ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ 'ਸਟਰੇਟ ਜੈਕਟ' ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਫਾਰਮੂਲਾ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਟਾਲਣਯੋਗ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(28) ਇੱਕ ਤੱਥ ਜੋ ਵਰਣਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਜੋਂ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਸਾਲ 1997 ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ

(5) ਏਆਈਆਰ 1995 ਉੜੀਸਾ ਆਈ

(6) (1998-1) 118 PLR 77

ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ. ਮਕਾਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਚੱਢਾ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਯੰਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ।

(29) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੰਬੰਧੀ—੩

(30) ਸ੍ਰੀ ਚੱਢਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰੇ ਤੋਂ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਹ ਬਾਕੀ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਗਮ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

(31) ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. ਸਾਲ 1997 ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 259 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਯੂਨਿਟ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਚੱਢਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 6,19,59,000.00 ਬਕਾਇਆ ਸੀ। 39 ਕਨਾਲ 19 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨੰਗੇ ਟੁਕੜੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। 56 ਲੱਖ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਖਬਾਰਾਂ 'ਚ ਚਾਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਛਪਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। 56 ਲੱਖ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀ ਗਈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਪ੍ਰੋਮੋਟਰਾਂ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਧ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਸਗੋਂ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਜਨਤਕ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(32) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤੀਜੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(33) ਸ੍ਰੀ ਚੱਢਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਦਲਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(34) ਅਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਅਨੁਚਿਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਏਜੰਸੀ ਤੋਂ ਮੋਟੀ ਰਕਮ ਲਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਯੂਨਿਟ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮੁੱਚੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਖੋਲ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਉਪਲਬਧ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਛੱਡਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(35) ਇਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਜੋ ਵਰਣਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 15 ਜੂਨ, 1998 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 1998 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 8565 ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 23 ਮਾਰਚ, 1999 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਰਡਰ

(36) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(37) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਹ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 50,000 ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮੋਹੰਤਾ ਜੇ. ਜੇ

ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਣਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ , -ਜਵਾਬਦਾਰ

CWP ਨੰ. 2000 ਦੇ 8525